

VERSLAG ZESTIENDE SESSIE BRUGDIALOGEN

27 januari 2022

Op 27 januari voerden we de dialoog met elkaar over lange termijnplannen in de infra. Want: we kijken als infrabeheerders steeds verder vooruit en daarbij zoeken we elkaar steeds vaker op. Zo kennen we steeds meer gezamenlijke toekomstbeelden. Denk aan de zogeheten 'transitiepaden'. Weg-, Dijk en Spoormaterieel, waarin Rijkswaterstaat en ProRail samenwerken met marktpartijen aan bouwplaatsen en bouwtransport zonder uitstoot van schadelijke stoffen. Of het transitiepad Kustlijnzorg en Vaargeulonderhoud dat gaat over de verduurzaming van alle kust- en binnenlandse baggerprojecten. Het transitiepad 'Wegverharding' leidt (via een Buyer Group) uiteindelijk tot een gezamenlijke marktvisie en inkoopstrategie voor het structureel duurzaam inkopen van wegverhardingen.

Inleiders

De dialogen werden ingeleid door vier sprekers:

- Paul Waarts (Provincie Noord-Holland)
- Maya Sule (Rijkswaterstaat)
- Geert Jan van Oosterhout (Dura Vermeer)
- Gerhard Nijenhuis (IPV Delft)

Paul Waarts is realistisch. Zijn beeld is dat bij het overgrote deel van de activiteiten sprake is van oplappen (repareren, renoveren). De rest zal nieuwbouw (incl. vervanging van compleet kunstwerk) zijn. Maar willen we oplappen? Of willen we naar kwaliteit? Zijn beeld is dat we moeten schakelen naar hergebruik. Hergebruik van onderdelen en hergebruik van materialen als het niet anders kan. Kortom de visie is 'betaalbaar en remontabel' bouwen! IFD is een mooie start.

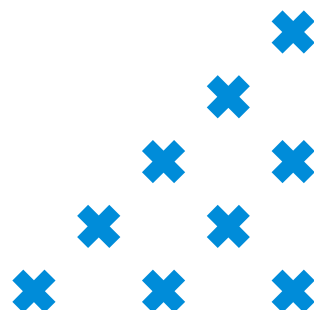
Maya Sule pleit voor doelen, toekomstvisie, de 'zon'! Met concrete en motiverende doelen zijn mensen en organisaties in beweging te krijgen. Voorbeelden te over. Zonder wordt het lastig werken. Een mooi beeld van de toekomst is noodzakelijk om tot verandering te komen. Zonder blijven we doen wat we deden. De beeldspraak: "van slopen naar oogsten" blijft hangen. Zou dat dan de 'zon' zijn?

Gerhard Nijenhuis is ervan overtuigd dat er kritieke massa nodig is. Verandering gaat nu eenmaal langzaam, dus we hebben geduld nodig. Om versnelling te krijgen moet een flink aantal mensen en organisaties mee willen bewegen. Niet van project naar project, maar een portfolio creëren. Meerdere projecten, zodat verandering beklijft en het nieuwe gewoon wordt. Iedereen moet meedoen om de doelstellingen voor circulair bouwen te halen. En de vraag is van wie we mogen verwachten dat we iedereen laten aansluiten? Van de opdrachtgevers? Of moeten we dat ook met zijn allen doen?

Geert Jan van Oosterhout denkt ook dat de sleutel rond het woord kritiek ligt. Hij spreekt echter van kritieke keten. Met kritieke keten bedoelt Geert Jan het deel dat het tempo over de projecten heen bepaalt. Denk aan gebrek aan gespecialiseerd personeel dat bepalend is voor de snelheid van aanleg van warmtepompen. Het betreft dus niet het kritieke pad in een projectplanning. De kritieke keten overstijgt het projectniveau.

De dialoog

In de enthousiaste groepsgesprekken kwam een enorme hoeveelheid opmerkingen naar voren. Het pleidooi voor 'samen' kwam veel naar voren, evenals barrières, zoals inkoopprocedures en focus op minimale kosten. De focus lag op samenwerking, verbinden van de partijen en belangen in de keten, in een vroeg stadium van projecten al definiëren dat duurzaamheid belangrijk onderdeel in de opdracht is en

zelfs verplichten. Goede voorbeelden zijn er ook. Het delen hiervan, bijvoorbeeld via www.platformbruggen.nl, helpt om iedereen regelmatig te confronteren met de noodzaak en het besef dat het kan!

Van project naar project snellen en duurzaamheid in de kantlijn meenemen, zal zeker niet tot de echte verandering leiden. Uit alle opmerkingen blijkt duidelijk dat lange termijn denken noodzakelijk is om tot echte verduurzaming te komen. De issues van de inleiders: betaalbaar en remontabel, kritieke massa en kritieke keten, en natuurlijk de 'zon' van Maya van slopen naar oogsten vatten het geheel uiteindelijk misschien wel mooi samen.

